

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χασιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΙΕΡΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ

Δὲν ἀρκεῖ νὰ σεμνυνώμεθα μόνον ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐπιβολῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ νὰ γλυκαίνωμεν τὰς ἄλλας πικρίας μας μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπὶ τοῦ θρόνου Γρηγορίου τοῦ Ε', ἐμπλεως ἐπίσης αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, εὐρίσκεται κατὰ τὰς χαλεπὰς αὐτὰς ἡμέρας Ἰωακείμ ὁ Γ'. Δὲν ἀρκεῖ τὴν ὑφίστην ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν νὰ τηρῶμεν θέσιν διὰ τὸν Ἐθνάρχην καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ προφέρωμεν μετὰ τοῦ σεβασμοῦ, τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὰ μεγάλα ἰδεώδη, ἅτινα οὗτος ἐκπροσωπεῖ. Δὲν ἀρκεῖ ἀπὸ τὴν ὑπέροχον αὐτοῦ διάνοιαν ν' ἀναμένωμεν τὰ μεγάλα ἐκεῖνα συνθήματα, ἅτινα θὰ ὁδηγήσωσι τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν εἰς τὴν λεωφόρον τοῦ μέλλοντος οὐδὲ ἀπὸ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ νὰ ἐπικαλούμεθα τὴν εὐλογίαν, ἥτις θὰ ἐνισχύσῃ ἡμᾶς εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἐνεστώτος.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης δὲν εἶναι μόνον ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, δι' ἣν θὰ ἤρκει βακτηρία καὶ πῆρα. Εἶναι ἀρχὴ ἐθνικὴ, ἡ ὑφίστη μάλιστα, ἡ δὲ ἀπειρία τῶν καθηκόντων, ἅτινα τῇ ἀποδίδομεν, παρέχει αὐτῇ καὶ δικαιώματα, ὧν δὲν πρέπει νὰ φαινόμεθα ἐπιλήσμονες.

Μετ' εὐλόγου ἀπορίας ἄρα καὶ βαθείας ἐκπλήξεως βλέπομεν οὐχὶ σπανίως ἐν τῇ Ἑκκλ. Ἀληθείᾳ, τῷ ἐπισήμῳ ὄργάνῳ τῆς ὑπάτης ταύτης ἀρχῆς, οὐχὶ προσκλήσεις ἐπιτακτικὰς, ἀλλὰ συγκινητικὰς ὑπομνήσεις Μητρὸς, ἥτις κατὰ τὸ παράδειγμα Ἐκείνου, δὴ ὑπηρετεῖ αἴλεον θέλει... ἐνῶ καὶ ἡ δύνατο καὶ ἐδικαιούτο «θυσίας» ν' ἀπαιτῇ.

Δὲν τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ συχναὶ τῆς Μητρὸς ὑπομνήσεις προϋποθέτουσι συχνὴν ἐπίσης τῶν τέκνων λήθην καὶ ἀστοργίαν. Πάντως ὅμως εἶναι ἐπώδυνον διὰ μίαν Μητέρα καὶ τοιαύτην Μητέρα, νὰ ὑπενθυμίζῃ κάθε τόσον εἰς τὰ τέκνα τῆς τὰς ἐπιτακτικὰς αὐτῆς ἀνάγκας, ὡς ἐπίσης εἶναι καὶ διὰ τὰ τέκνα θλιβερώτατον — τοιαῦτα δὲ γενναιόφρονα καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα, — ν' ἀκούεται ὅτι δεινοπαθεῖ ἡ Μητὴρ αὐτῶν.

Ἀντὶ τοιούτων τολμηρῶν σκέψεων προτιμῶμεν ν' ἀποδώσωμεν εἰς πλήρη ἀγνοίαν τῶν μητρικῶν ἀναγκῶν τὴν ἀπροθυμίαν τῶν τέκνων, καίτοι οὐδεὶς ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ἐλάχιστα κατορθοῦνται ἀνευ ὑλικῶν μέσων καὶ δὴ ὑπὸ κέντρον ἐθνικῆς ζωῆς, οὗ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ὑπὸ πολλῶν περιβάλλομεν ἀξιώσεων. Καὶ ἐπαναλαμβάνομεν παλαιὰν τῶν Πατρῶν εὐχὴν ὑπὲρ ἰδρύσεως, πρὸ παντός δὲ καταλλήλου ὑπὸ ἀρμοδίων ὀργανώσεως, ἐθνικοῦ ταμείου, ἐξ οὗ ἡ ὑπάτη ἡμῶν ἀρχὴ ἀφθονα ν' ἀντλή τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς, τῶν ὅλων πληθυνομένων καὶ ὁσημέραι καθισταμένων ἐπιτακτικωτέρων. Τοιούτου ταμείου τὴν προικοδότησιν βεβαίως θὰ σπεύσωσι νὰ συντελέσωσιν οἱ ἀπανταχοῦ ἐν τε ταῖς Ἑλληνικαῖς χώραις καὶ τῇ διασπαρᾷ ἀδελφοί.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων

(Ματθ. Ρ'. 14—19)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὅρους κειμένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον,³ ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν⁴ καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι⁵ τὸν νόμον⁶ ἢ τοὺς προφῆτας. Ὁὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.⁸ Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. Ἔως ἂν παρέλθῃ⁹ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἰῶτα ἐν ἡ μίᾳ κεραίᾳ¹⁰ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γέννηται. Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ¹¹ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος¹² κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὅς δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Σημειώσεις.

1) Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων. Κατὰ ταύτην ἐορτάζονται οἱ ἐν Χαλκηδὼνι συγκροτήσαντες τὴν Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐπὶ τοῦ Ἀυτοκράτορος Μαρκιανοῦ, ἑξακόσιοι τριάκοντα ἅγιοι πατέρες κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς. — 2) Φῶς τοῦ κόσμου· κόσμος ἐνταῦθα ἡ λογικὴ κτίσις, οἱ ἄνθρωποι. — 3) Μόδιος ρωμαϊκὸν μέτρον τῶν γεννημάτων, τὸ ὅποτον ἦτο σκεῦος οἰκιακόν. — 4) Λυχνία, ὁ λυχνοστάτης. — 5) Καταλῦσαι· ἀκυρῶσαι. — 6) Νόμον, τὸν ἡθικόν, τὸν δοθέντα τῷ Μωϋσῇ καὶ ἐν τῇ Πεντατεύχῳ περιεχόμενον. — 7) Προφῆτας, τὴν ἡθικὴν διδασκαλίαν τῶν προφητῶν, τὴν ἐν τοῖς προφητικαῖς συγγράμμασι τῆς Π. Διαθήκης. — 8) Πληρῶσαι· τελειοποιῆσαι, ἐξ ἀτελοῦς καὶ ἐλλιποῦς. — 9) Παρέλθῃ· ἐξαφανισθῇ καταστροφῇ. — 10) Ἰῶτα ἐν ἡ μίᾳ κεραίᾳ, οὐδὲ ἡ σμικροτάτη τῶν ἐντολῶν. — 11) Λύσῃ, παραβῇ, μὴ τηρήσῃ. — 12) Ἐλάχιστος, θέλει ἀξιωθῇ τῇ ἐσχάτῃ θέσει ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΕΡΓΑ

Δὲν θέλει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ν' ἀποκτήσωμεν θεωρητικὰς μόνον γνώσεις τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ θέλει τὰς θεωρητικὰς τούτας γνώσεις νὰ ἐφαρμόζωμεν ἐν τῇ ζωῇ ἡμῶν, εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἥτις θέλει ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἡμῶν. Καὶ ἔχει τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, ἥτις ἔχει μεταποιῆσαι τελείως τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς εἰς κανόνας τῆς ζωῆς, οἵτινες πάντες ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐπιδιώκουσι τὴν κατὰ τὸν Χριστὸν τελειοποίησιν τοῦ πιστεύοντος εἰς αὐτὸν ἀνθρώπου. Καὶ διδασκαλία καὶ λατρεία ἐν πᾶσιν αὐτῶν τοῖς σημείοις εἰς τοῦτο ἔχουσιν ἐστραμμένον τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλ' ἡ τελειοποίησις αὕτη δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ προσελκύῃ καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν πηγὴν, ἥτις παρέχει τὴν δύναμιν νὰ

βλαστάνωσι τὰ καλὰ ἔργα, καὶ νὰ προάγεται ἡ ἡθικὴ τελειοποίησις τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν θέλει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ἐπιδεικνύῃ ὁ πιστὸς αὐτοῦ τὰ καλὰ ἔργα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι ἡ ἐπίδεξις αὐτῇ προκαλεῖ ἀληθῶς ἀπ' ἐνὸς μὲν τύπον, καὶ ἀπ' ἐτέρου τὸν φθόνον τῶν πολλῶν: δύο κακὰ τὰ ὁποῖα ἀπεργάζονται τὸν ψυχικὸν ὄλεθρον τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς θέλῃ ἵνα ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν σπεύρῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς τὰ σπέρματα, τὰ ὁποῖα νὰ βλαστάνουν τὰ καλὰ ἔργα, ἥτοι πράξεις καὶ λόγους στηριζομένους ἀπ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀπ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν ἀγάπην τῆς ψυχικῆς σωτηρίας τῶν λοιπῶν. Τὰ καλὰ ταῦτα ἔργα οὕτως ἐκτελούμενα ἔχουσι ἐν ἑαυτοῖς τὴν δύναμιν νὰ καθίστανται ἀπ' ἑαυτῶν φαερὰ. Ὅπως τὸ φῶς τὸ ἐπὶ τῆς λυχνίας τιθέμενον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐξαποστέλλῃ τὴν φωτιστικὴν αὐτοῦ ιδιότητα εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ δωματίου ἐντὸς τοῦ οὐρίου εὐρίσκεται, καὶ οὐδεὶς ἐφ' ὅσον τοῦτο λάμπει δύναται ν' ἀνακόψῃ τὸν φωτισμόν, οὕτω καὶ αἱ πράξεις τοῦ χριστιανοῦ ἐκτελούμεναι ἀθροῦς καὶ χωρὶς προθέσεως πρὸς ἐπίδειξιν καθίστανται ἀντιληπτὰ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλοῦσι τὴν μίμησιν αὐτῶν, καὶ διὰ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν εἰς εὐρύτερον κύκλον προκαλοῦσι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πάντοτε καρποὶ ἀγαθῆς ρίζης. Ὅταν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ χριστιανοῦ πληρωθῇ τελείως ὑπὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κατανοήσωσιν ἀσφαλῶς καὶ ὀρθῶς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα καὶ τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ θεοῦ ἀνθρώπου Ἀνθρώπου, προάγουσι λόγους καὶ πράξεις κοινωνοφελεῖς καὶ αἱ λόγους σωτηρίου. Πάντοτε τότε ὁ Χριστιανὸς ἀποφεύγει τὴν ἀδικίαν, τὰς ἐριδας, τὰς ἐκδικήσεις καὶ ἐπιδιώκει πῶς νὰ ὠφελήσῃ ἑαυτὸν διὰ κερδῶν τὰ ὁποῖα ὑποβηθῇ ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ καθῆκον, πῶς νὰ καταστήσῃ τοὺς λόγους καὶ πράξεις αὐτοῦ χρησίμους εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ. Οὕτως ἡ ἐργασία αὐτοῦ διεξαγομένη προάγει ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ χρησιμεύουσιν ἄγκιστρα πρὸς ἄγαν καὶ συγκίνησιν ψυχῶν. Οὕτω τὰ καλὰ ἔργα προκαλοῦσι μίαν διαρκῆ δοξολογίαν τοῦ δυνάματος τοῦ Θεοῦ, ὅστις διὰ τῆς θρησκείας τὴν ὁποίαν ἐγκατέστησε ἐπὶ τῆς γῆς δίδει τὴν δύναμιν εἰς τὸν ἀνθρώπον, τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτὸν ν' ἀποβῇ παράγων τῶν καλῶν ἔργων.

Ἄνευ τῶν καλῶν ἔργων δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ἔχουσα καὶ θρησκευτικὴ διδασκαλία. Διότι δὲν φαίνεται ἐκπληροῦσα ὠρισμένον σκοπὸν: ἅπαντα σχεδὸν τὰ πρὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ θρησκευματα δὲν ἐπέδρων σωτηρίως ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων ἀνθρώπων. Περιοριζόμενα εἰς τινὰς τύπους ἐξωτερικῆς λατρείας δὲν εἰσῆρχοντο εἰς τὰ ἐσώτερα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν διέπλασσαν ἡθικῶς τὸν ἀνθρώπον. Ἄλλ' ὁ Χριστιανισμὸς τὴν ὀρθὴν ταμὴν ὁδὸν εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ θέλει πρὸ παντὸς ἐπὶ τούτων νὰ ἐπιδράσῃ, καὶ ταῦτα νὰ μεταβάλλῃ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς θεωρίας τὰς ὁποίας διδάσκει. Δὲν θέλει πίστιν νεκράν. Θέλει πίστιν ζῶσαν καὶ τὴν ζῶσαν αὐτῆς μαρτυροῦσαν δι' ἔργων ἀγαθῶν. Καὶ συνδέει πίστιν καὶ ἔργα αὐτοῦ στενῶς, ὥστε νὰ μὴ παραδέχεται τὴν πίστιν ἄνευ τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα ἄνευ πίστεως. Δὲν θέλει μηχανικὴν τὴν ζῶσαν τοῦ Χριστιανοῦ, ἀλλὰ θέλει τὰς πράξεις αὐτοῦ, διὰ νὰ ὀνομάσῃ ταύτας καλὰς, νὰ ἔχωσιν ἀφειρητὴν τὴν πίστιν. Ὅταν ἡ πίστις ζωογονῇ τὰς πράξεις αἱ καλὰὶ πράξεις καρποφοροῦσι καλότερον, καὶ προκαλοῦσι περισσότερον τὸν θαυμασμόν. Χριστιανέ, ἔχε πάντοτε ἀκράδαντον τὴν πίστιν σου εἰς τὸν Θεόν. Καὶ τὴν πίστιν ταύτην θεοῦ δι' ἔργων ἀγαθῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΙ ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΧΑΡΟΣ

Ὁ Χάρος τοιμαζότανε ὅζω στὸ φεγγαράκι,
Κ' ἡ μάνα του τὸν ἔρωτᾷ, καὶ ἡ μάνα του τοῦ λέει:
—Γιε μ', στὸ κυνήγι ποῦ θὰ πᾶς καὶ στὸ κυνήγημά σου
Μὴν πάρῃς μάνες μὲ παιδιὰ καὶ ἀδερφία μ' ἀδερφάδες
Μὴν πάρῃς πρωταντρόγυνα, πρωτοστεφανωμένα . . .
—Ὅπου εὖρω τρεῖς, παίρνω τοὺς δύο, καὶ ὅπου εὖρω δύο, τὸν ἕνα,
Κι' ὅπου εὖρω καὶ ἕνα μοναχό, καὶ ἐκεῖνον τότε παίρνω!

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ

Ἐν πάσαις τῆς ἀγίας Συνάξεσι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους τῆς γνησίας πίστεως ἐγένετο ἡ διδασκαλία, ἥτις ἐθεωρεῖτο ἀναπόσπαστος μέρος τῆς δημοσίας λατρείας. Συνήθως αἱ ἅγιαι Συνάξεις ἐλάβανον χώραν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Οὕτω ἐτακτοποιήθη ἡ Κυριακὴ λογίζηται ἡ κυρίως ἡμέρα τοῦ κήρυγματος. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμέραις ἑορτῶν Δεσποτικῶν, καὶ ἐν ἡμέραις ἐν αἷς ἐτελοῦντο αἱ μνημαὶ πανηγυριζομένων ἀγίων, ἐν ἡμέραις χειροτονιῶν, ἰδίᾳ Ἐπιτοκῶν, τὸ κήρυγμα συνεπλήρου τῆς πανηγύρεως τὴν ὑπόθεσιν. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἑγκαινίοις ναῶν, ἐν ἀγρυπνίαις μεγάλων ἑορτῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καὶ τῆς Ἀγίας Μεγάλης ἐβδομάδος τῶν Παθῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Πάσχα, τὸ κήρυγμα ἐτελεῖτο, καὶ διασώζονται ὁμιλίαι πολλὰ διαφόρων Πατέρων κηρυζάντων ταύτας, κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας. Πολλάκις καὶ δύο ὁμιλίαι ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ Συνάξει ἐγένοντο.

Συνήθως ὁ Πρεσβύτερος ὁμίλει πρῶτος, καὶ μετ' αὐτὸν κηρύττει ὁ Ἐπίσκοπος ἐπεκύρου οὕτω τὸ κήρυγμα τοῦ Πρεσβυτέρου καὶ προσέδιδεν εἰς αὐτὸ τὸ προσήκον Ἐκκλησιαστικὸν κύρος. Ἀλλὰ καὶ ἐάν συνελειτούργουν περισσότεροι τοῦ ἐνὸς Ἐπίσκοποι οἱ συλλειτουργοὶ οὗτοι ἐλάβανον διαδοχικῶς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον τὸν λόγον.

Τὸ κήρυγμα ἐτελεῖτο ἀνέκαθεν ἐν τῇ ναῷ ἐν ᾧ διεξήγετο ἡ ἀγία Σύναξις. Ἐθεωρεῖτο ἀναπόσπαστος καὶ οὐσιῶδες μέρος τῆς δημοσίας λατρείας, διότι ὁ Χριστιανισμὸς καθιερωτὸς τὴν μάλλον εὐχάριστον εἰς τὸν Θεὸν λατρείαν, τὴν μόρφωσιν ἡθους Χριστιανικοῦ. Καὶ τὴν μόρφωσιν ταύτην ἐπιδιώκει ἐκάστοτε τὸ κήρυγμα. Ἐν τοῖς τόποις λοιπὸν τούτους, τοῖς τόποις τῶν ἀγίων Συνάξεων ἀπαντᾷ ἀπ' ἀρχῆς εἰδικὸν μέρος διὰ τὸ κήρυγμα, εἴτε ἔδρα ἐν τῇ ἀψίδι, εἴτε βάθρα πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου, εἴτε ἄμβων ἐν τῇ μέσῃ τοῦ ναοῦ.

Τοιαύτη ἐπιφανὴς ἦτο ἡ θέσις τοῦ κηρύγματος ἀπ' ἀρχῆς ἐν τῇ δημοσίᾳ λατρείᾳ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ κήρυγμα ἐλογίζετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ ὅχι μόνον τιμῆς ὑψίστης ἄξιον, ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον. Ἀλλ' ἐπῆλθον συμφοραὶ ποικίλαι ἐθνικαί, αἵτινες παρέσυρον καὶ τὰς τύχας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μόρφωσις ἐλογίζετο ἐγκλημα, καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ τὸ σκότος ἐπέδραμον ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε καθίστατο ἀδύνατος ἡ χρησιμοποίησις τοῦ λόγου, εἰς διδασκαλίαν καὶ ἀνάπτυξιν ἰδεῶν καὶ συναισθημάτων. Ἀντὶ τοῦ διδακτικοῦ λόγου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεῖδυσαν ἄσματα μακρά, εἰς ἃ τοσοῦτον ἐξαικίσθη τὸ πλῆρωμα, ὥστε νὰ θεωρῇ ἀμάρτημα τὴν παραλείψιν αὐτῶν. Τὸ δὲ κήρυγμα παρηκολούθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ παρένθεσις αὐτοῦ νὰ λογίζηται ὡς πολυτέλεια, καὶ ξένη καὶ ἄσχετος πρὸς τὴν Δημοσίαν λατρείαν. Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη δυστυχῶς καὶ ἐν ἀναπτύξεισιν κοινωνίαις κρατήσασα, καὶ τὸ κήρυγμα ὡς παρέλκυσι χρόνου θεωρούσα συνετέλεσεν ὥστε νὰ μεταβάλλῃ καὶ αὕτη

ἐπὶ τὴν ἀρχαιοτάτην διάταξιν τῆς Δημοσίας λατρείας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ νὰ μετατρίβῃ τὸ κήρυγμα ἀπὸ τῆς κανονικῆς καὶ φυσικῆς οὕτως εἰπεῖν θέσεως αὐτοῦ, ἥτοι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ κοινῶν νικοῦ, καὶ τοῦτο ἵνα ὠρληθῇ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν χρονικὸν διάστημα πέντε λεπτῶν!

Τὸ κήρυγμα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ σημασίαν καὶ θέσιν. Καὶ ἐν ἔτι δεήσει νὰ ἐγκαταλειφθῶσι πάντα τὰ περιεσπικτα ἄσματα, καὶ αἱ κλασσικαὶ ρινοφωνίαι, καὶ τὰ ἀηδὴ τερερίσματα, τὸ κήρυγμα δέον νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν τῇ θεῇ Λειτουργίᾳ, ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον αὐτῆς. Εὐτυχῶς ἐφ' ὅσον παρέρχονται οἱ χρόνοι ἐπὶ τοσοῦτον καὶ πληθύνονται οἱ δυνάμενοι νὰ χειρίζονται τὸν λόγον καὶ ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται ἤδη νὰ διακαιολογηθῇ προβάλλουσα ἀδυναμίαν εἰς τὸ κήρυγμα ἐνεκα ἐλλείψεως ὀργάνων αὐτοῦ. Ἀρκεῖ μόνον ἵνα ἡ Ἐκκλησία ἐνασκή ἐποπτεῖται ἐπὶ τῶν κηρυττομένων εἰς τρόπον ὥστε ἡ διδασκαλία νὰ εἶναι πρακτικὴ καὶ χρήσιμος εἰς τὴν μόρφωσιν ἡθους Χριστιανικοῦ, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς κηρυττοντας νὰ διδάσκωσιν ἀκατάληπτα καὶ ἀνόητα καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸν λαόν.

BYZANTION

III'

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ

Πορεία πρὸς Καρχηδόνα.

Ὁ Βελισάριος δὲν εἶναι πλέον ὁ ὑποχωρῶν εἰς τὸν στρατιωτῶν τὴν ἀταξίαν, ὅπως ἐν τῇ παρὰ τὸν Εὐφράτην μάχῃ. Γινώσκει ὅτι ἡ σωφροσύνη μὲν σφῆζει, ἡ δὲ ἀκοσμία φέρει εἰς θάνατον: διὸ ἐτιμώρησε δεινῶς ἄρπαγας τινὰς ἐκ τῶν στρατιωτῶν. Ἐκεῖθεν δὲ πόλιν Σύλλεκτον καταλαβών, πορεύεται κατὰ τῆς Καρχηδόνας οὕτω τεταγμένος. Παρὰ τὸν Αἰγιαλὸν ἔπλεον ὁ στόλος τῶν δρομῶν καὶ τῶν ὀπλιταγῶν, κατὰ γῆν δὲ ὡς προσκόπους ἔπεμψεν, εἰκοσι στάδια πρὸ τοῦ μετώπου, τριακασίους ὑποσπιστάς ὑπὸ τὸν διαγγέλον Ἰωάννην, παρὰ τὴν θάλασσαν δὲ ἔταξεν ἐν τῇ δεξιᾷ τοὺς πεζοὺς καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοὺς Μασσαγέτας πλέον τῶν εἰκοσι σταδίων ἀπὸ τοῦ κέντρου, ὅπερ αὐτὸς, τὸ ἄριστον τῆς στρατιᾶς, ὠδήγει. Διὰ Λέπτης δὲ καὶ Ἀδρμητοῦ καὶ Γράσσης εἰς Δέκιμον ἐφθασαν, μίαις ἡμέραις ὁδὸν ἐκ Καρχηδόνας.

Μάχη κατὰ τὸ Δέκιμον.

Ὁ Γελίμερ μαθὼν τὴν ἀπόβασιν τοῦ Βελισαρίου διατάσσει μὲν τὸν ἀδελφὸν Ἀμάταν νὰ φονεύσῃ τὸν Ἰλδὸριχον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, νὰ συλλέξῃ τοὺς μαχίμους καὶ ἐν ἡμέρᾳ τακτῇ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ μέτωπον, ἐν ᾧ ὁ ἀνεψιὸς Γιβαμουδὸς θὰ ἐπετίθετο ἐξ ἀριστερῶν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς κυρίας δυνάμεως ἐκ τῶν νώτων. Ὁ κίνδυνος τοῦ Βελισαρίου ἦτο μέγας καὶ προφανής, ἀλλ' ὁ Ἀμάτας μὲ ὀλίγους καὶ οὐχὶ τοὺς ἀρίστους ἐκ Καρχηδόνας ἐρχόμενος συγκρούεται πρὸς τοὺς μετὰ τοῦ Ἰωάννου ὑποσπιστάς καὶ φονεῖται μὲν ἀνδραγάθων δώδεκα, ἀλλὰ κοτακόπτεται καὶ αὐτὸς ἐκ τούτου δὲ φυγὴ ἐξαίσις τῶν Βανδῆλων, οὓς φεύγοντας διώκουσι καὶ φονεύουσι μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Καρχηδόνας: οἱ ἐρώσκοι οἱ περὶ τὸν Ἰωάννην. Συγχρόνως δὲ οἱ Μασσαγέται τρέπουσιν εἰς φυγὴν τοὺς περὶ τὸν Γιβαμουδὸν εἰς τὸ ἔρημον καὶ καταξήρον Πεδίον Ἀλὼν ἐλθόντας καὶ φονεύουσιν ἅπαντας.

Ἀλλ' ἤδη ἐπεφάνη ὁ Γελίμερ τὴν κυρίαν ἄγων δύναμιν: ἀλλ' ἐν ᾧ εἶχεν ὑπερσχύρη ἐν ἀψιμαχίᾳ, ἡδύνατο δὲ νὰ

συντρίψῃ τὸν Βελισάριον αὐτὸν μετὰ τοῦ ἵππικοῦ μόνον εὐρισκόμενον ἐν Δεκίμῳ, κατέβη βῆδην εἰς τὴν πεδιάδα καὶ περὶ τὸν νεκρὸν τοῦ ἀδελφοῦ περιπεσῶν καὶ θηρῶν καὶ διὰ τὴν ταφὴν ἐκείνου ἐπιμελούμενος ἀπώλεσε τὴν εὐκαιρίαν, ὥστε ὁ Βελισάριος συναθροίσας τοὺς ἐκ τῆς ἀψιμαχίας φεύγοντας καὶ συνταχθεὶς δρομαίως κατὰ τῶν Βανδῆλων ἐπῆλθεν, οἵτινες ἄτακτοι καὶ ἀπαράσκευοι δὲν ἀντέστησαν ἀλλὰ τρέπονται εἰς φυγὴν κατὰ κράτος, ἐκ τῆς τελείας σφαγῆς σωθέντες ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης νυκτός. Καὶ οἱ μὲν βάρβαροι εἰς τὸ Βούλλης πεδίον κατὰ τὴν πρὸς τὴν Νουμιδίαν περὶ ὁδὸν ἔφυγον, οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰωάννην καὶ οἱ Μασσαγέται ἐκ τῆς νίκης κατὰ τοῦ Ἀμάτας καὶ τοῦ Γιβαμουδὸν ἀναστρέψαντες διενυκτέρευσαν μετὰ τὸν περὶ τὸν Βελισάριον ἵππεων ἐν τῇ Δεκίμῳ.

Πόλεμος κατὰ Βανδῆλων.

Παρατηροῦμεν πολλάκις παράδοξόν τι ἄλλ' εὐλογον εἰς τῶν ἀνθρώπων τὸν βίον: παύει νὰ εἶναι γόνιμος ἄνδρῶν μεγάλων ὁ πολιτισμὸς, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον σκοτισμὸς ἀποβαίνει, ὅπως ἐν τῇ κυρίᾳ Ἑλλάδι καὶ τῇ Πελοποννήτῳ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς δωρικῆς εἰσβολῆς, ὅπως τοὺς πρώτους χρόνους τῆς βωμαιοκρατίας, ὅπως ἐν τῇ συγχρόνῳ ἡμῖν Ἑλλάδι, πεπηρωμένη ἐν πᾶσιν ἀπὸ ἀσχημοσύνης κεφαλῆς. Τούναντίον ἄλλοτε πλημμυρὶς ἔρχεται θαμβοῦντος μεγαλείου: οὕτως ἐπὶ τῶν Ἀργοναυτικῶν, ὅτε τῆς Ἑλλάδος πανταχόθεν πλὴν τῶν γιγαντοπαλάμων ἡρώων, Ἐλλᾶδος πανταχόθεν πλὴν τῶν γιγαντοπαλάμων ἡρώων, τοῦ Ἡρακλέους, τοῦ Μελεάγρου, τοῦ Πηλέως, τοῦ Τελαμόνως, τοῦ Πολυδεύκου καὶ Καστορος, τὸν Ἰκσωνα, τὸν ἀφρόβητον πρὸ τῶν κινδύνων ἡμίθεον, τὸν μέλλοντα ν' ἀνοίξῃ εἰς ἐρμίας ἀδάτους ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ διώκται τῶν ληστῶν, τῶν Ἀρπυιῶν, ἀκολουθοῦσιν Ζήτις καὶ Κάλαις, καὶ ὁ Λυκεὺς καὶ Ἰδας, ἡ διάνοια ἡ Ἑλληνικὴ ἡ ὀξεῖα καὶ ὁ Προῶρσα, καὶ ὁ Ὀρφεὺς καὶ ὁ Ἀμφίων, ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ ἡ εὐμουσος καὶ μουσικὴ, ἡ κηρύξωσι πέραν ἐκεῖς τὰ βῆθη τοῦ Εὐξείνου Πόντου τοῦ αἰώνιους νόμους τοῦ ὕψιλου. Οὕτως ἐπὶ τῶν Περσικῶν, οὕτως ἐπὶ τῆς ἀμύνης τῶν Ἀθηναίων, οὕτως ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου οὕτως ἐπὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ παμμέγιστοι στρατηλάται, ἄνδρες πολιτικοί, συγγραφεῖς, νομοδιδάσκει, τεχνῖται τὰς ὕψεις θαμβοῦσι. Καὶ, ὥστε μὴ ἤρουν σκαλοῖ, τεχνῖται τὰς ὕψεις θαμβοῦσι. Καὶ, ὥστε μὴ ἤρουν μόνοι οἱ ἄνδρες, καὶ γυναῖκες δύο εἰς ὀξύνους διαπρέπουσιν, ἡ περίπυστος βασιλισσα Θεοδώρα, ἡ σώσασα τὸ κράτος, ἡ περίπυστος βασιλισσα Θεοδώρα, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰωάννου τοῦ Καπὶ κατὰ τὴν στάσιν τοῦ Νικα καὶ τοῦ Βελισαρίου γυνὴ Ἀντωνίνα, παδόκου ἐπιβουλῆς, καὶ ἡ τοῦ Βελισαρίου γυνὴ Ἀντωνίνα, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ πανούργου Καππαδόκου ἀνακαλύψασα, ἡ τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ πανούργου Καππαδόκου ἀνακαλύψασα, ἡ τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ περιδόξου ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ πολλαχῶς εἰς αὐτὸν γενομένη χρήσιμος.

Εἴσοδος εἰς Καρχηδόνα.

Οὕτω κατὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Δεκίμῳ, αὕτη ἐν τῇ ὥχῳ-ρωμένῃ στρατοπέδῳ, τριάνοντα πέντε σταδίους μακρὰν τῆς τῶν ἱππέων δυνάμεως, ἔμενε συγκρατούσα τὴν τῶν πεζῶν στρατίαν, τὴν δ' ἐπιοῦσαν τῆς νίκης, αὕτη τούτων ἡγουμένη, ἠνώθη μετὰ τοῦ Βελισαρίου εἰς Δέκιμον, ὁπότεν προσχώρησαν πρὸς τὴν Καρχηδόνα. Πρὸ ταύτης δὲ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐλθόντες, καίτοι οὐδεὶς ἐκώλυε νὰ εἰσέλθωσι, διενυκτέρευαν ἔξω, φοβούμενοι ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐνέδραν τῶν πολεμίων τινά, ἀπ' ἐτέρου δὲ μὴ οἱ στρατιῶται ἐνεκα τῆς νυκτός εὐρωσιν εὐκαιρίαν νὰ τραπῶσιν εἰς ἀρπαγὴν.

Αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἀναπεπταμέναι ἔφηνον νὰ βλέπωσιν οἱ περὶ τὸν Βελισάριον αὐτὴν ἐκ φώτων ἀπείρων ὄλην τὴν νύκτα κατακαυπομένην. Ἡ λυχνολογία δὲ αὕτη ἐγένετο κατὰ πρόφασιν μὲν, ἐπειδὴ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἑορτὴ ἦγετο τὰ Κυπριανά, τοῦ κατ' ἐξοχὴν τιμωμένου ὑπὸ τῶν

Καρχηδονίων Αγίου, τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ, κατ' ἀλήθειαν δὲ ἐκ χαρᾶς αὐτῶν, ἐπεὶ δὲ ἀπηλλάσσοντο τῆς βίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῶν Βανδήλων. Διὰ τοῦτο καὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως διήνοιξαν καὶ τὰς ἀλύσεις, αἵτινες ἐκλείον τὸν λιμένα αὐτῶν Μανδράκιον, ἀφῆρσαν, ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον ἀρῆνοντες εἰς τὸν προφανέντα χριστιανικὸν στόλον. Ἀλλ' ὁ Βελισάριος τὴν ἐπομένην, (15 Σεπτεμβρίου τοῦ 533), ἀφ' οὗ ἀπεβίβασε καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ στόλου στρατιώτας, τὸ στρατεύμα ὡς εἰς μάχην ἔχων διακεκοσμημένον, εἰσῆλθοντες εἰς τὴν Καρχηδόνα ἀπὸ πάσης ἐνέδρας προφυλαττόμενος. Καὶ αὐτὸς μὲν εἰς τὸ Παλάτιον ἀναβὰς ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Γελίμερος ἐκάθισε καὶ ἐν τῷ Δέλφικι, ὅπου τοῦ βασιλέως τῶν Βανδήλων παρετίθετο ἡ τράπεζα, ἐδείκνυσε μετὰ τῶν κρατίστων τῆς στρατιᾶς. Ἀλλὰ τὸ θαυμαστὸν ἦτο ὅτι τοὺς στρατιώτας, εἰς πόλιν κατακτηθεῖσαν ἐξ ἀπροσδοκῆτου εἰσελθόντας, καὶ τὸν ναυτικὸν ὄχλον κατέστησεν οὕτω κοσμίους, ὥστε οὐδὲ ὕβρις ἢ ἀπειλή τις νὰ συμβῇ, οὐδὲ εἰς τὰς τῆς πόλεως ἐργασίας νὰ ἐπέλθῃ ἐμπόδιμά τι, ν' ἀγοράζωσι δὲ ὅ τι ἦτο χρήσιμον ἐκάστω. Οὕτω μὲν τῆς Καρχηδόνας ἐγένετο κύριος ὁ Βελισάριος καὶ ἐξεπληρώθη παλαῖον

ἐν Καρχηδόνι λόγιον ὅτι τὸ γάμμα διώξει τὸ βῆτα (ὁ Γελίμερος τὸν Βονιφάτιον) καὶ πάλιν τὸ βῆτα τὸ γάμμα (ὁ Βελισάριος τὸν Γελίμερα).

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Ἔχετε πίστιν. Ἡ οὐμπάθεια τῶν ἐλευθέρων λαῶν παρακολουθεῖ. Ἡ ὑμετέρα σιάνσις θὰ καταστήσῃ αὐτὴν ζωηρότεραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δικαιοσύνης θὰ ἀνατείλῃ ταχύτερον.

Ροβέρτος Γκάλλι

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀλ. Δ. Χ α λ κί δ α Στ. Κ. Σ ὁ ρ ο ν. Μ. γ. Δ. Α. Δ ἔ ρ ι σ α ν Ἐγράψαμεν. — Γρ. Π. Μ ο λ ἄ ο υ ς. Χρ. Π. Κ) π ὅ λ ο υ ΣΤ. Α. Β η ρ υ τ τ ὸ ν Ἀπεστάλησαν. Μιλ. Δ. Κ) π ὅ λ ο υ Β) ναι πολλὰ ἐπιστολὰ εἰς ἃς δὲν ἀπηντήσαμεν ἀκόμη. Κ. Α. Π ε ρ α ι ᾶ. Εὐχαρίστως.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΩ 1866

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Τμήμα Τραπεζικόν. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.
Τμήμα Χρηματιστηρίου. Ἀγοραπωλησία
χρεωγράφων.

Τμήμα ἐμπορίου.

Τμήμα ἀσφαλείας πυρὸς καὶ ζωῆς ὁ Γαλλικὸς «Φοίνιξ».

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο » μετὰ ἑξ μῆνας
4 1)2 ο)ο » μετὰ ἐν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο
ὀλιγώτερον.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημέρια. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημέρ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασσοῦντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰμυνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόρινθον καὶ Καρθασαράν.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πά-

νομον, Χερσόνησον, Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητεῖαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀφῆν τῆς Β' ἀμαξοστοιχίας ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐξεδότησα

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ὑπὸ Ἀγίδος Θέρου

Τόμος μοναδικῆς κομψότητος μεγάλου 8ου σχήματος ἀπὸ 130 περίπου σελίδας, τυπωμένος εἰς ὥραιον χάρτην καὶ στολισμένος μετὰ καλλιτεχνικωτάτας εἰκόνας, ἔργα ἐνὸς τῶν ἐκλεκτῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν κ. Π. Ροῦμπου. Περιέχει τὸ βιβλίον 110 περίπου δημοτικὰ τραγούδια, διηρημένα εἰς πέντε τμήματα: τῆς ἀγάπης, τῶν ἀρμάτων, τοῦ θανάτου, διάφορα, διστιχα. Προηγείται ὡς πρό-

λογος ἡ διάλεξις τοῦ Ἀγίδος Θέρου περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς εἰς τὰ δημοτικὰ τραγούδια, τὴν ὅποιαν ἔκαμε τὸν παρελθ. Φεβρουάριον εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν, ἀκολουθεῖ ἡ ἐρμηνεία τῶν δυσκόλων λέξεων, βιβλιογραφία καὶ πίναξ περιεχομένων λεπτομερῆς.

Κάθε ἀντίτυπον τιμᾶται δρ. 3.

100 ἀντίτυπα ἐπὶ χειροποιήτου Ὀλλανδοῦ χαρτοῦ, καθὲν δρ. 5.

Παραγγελία συνοδεύμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς ἀπευθύνεται.

Πρὸς τὴν ἐκδοτικὴν ἐταιρείαν ὁ «Φοῖβος» 1, ὁδὸς Κλεισθένους, εἰς Ἀθήνας.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Μηνιαῖον περιοδικὸν

διευθυνόμενον ὑπὸ

Ἑλένης Ο. Ρουδοπούλου

(Παράρτημα τοῦ «Δελτίου» τῆς Ἀκαδημίας)

Ἐν Ἀθῆναις (πλατεῖα Κάνιγγος).

Συνδρ. ἐτήσια δρ. 1,50. — Φρ. 1,50 γρ. 7 1/2.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909

Γ'. ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 25 Ὀκτωβρίου 1909

ΔΡΑΧ. 900.000 ΚΕΡΔΗ

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000	
1	Κέρδος..... ἐκ	»	25,000	
1	Κέρδος..... ἐκ	»	10,000	Μία δραχμὴ ἑ-
3	Κέρδη..... ἐκ	»	5,000	καστον γραμμά-
5	Κέρδη..... ἐκ	»	1,000	τιον ἰσχύον διὰ
411	Κέρδη..... ἐκ	»	100	μίαν κλήρωσιν.
578	Κέρδη..... ἐκ	»	50	

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἁξίας δραχμῶν 225,000 Δραχμῶν.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήνας. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Π. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ